

[Alice Faber]

at lave nogle specielle foranstaltninger for de unge, og vi er snart færdige med det ungdomså.

Vi har siden 1980 fremsat et forslag om at få ændret studiestøtten, fordi alle har været enige om, at den er for dårlig. Gældssanerinen har været helt ad et eller andet sted til, og alle har været enige om, hver eneste gang vi har fremsat, genfremsat og genfremsat vores forslag, at der måtte ske et eller andet. Ja men hvad er det da for nogle partier, der ikke kan blive enige om at gøre noget ved dette område, som i den grad flyder, og som er så forsømt?

Hvad er det så, der sker i dag? Undervisningsministeren kommer med nogle tekniske indsigelser imod forslaget, som undervisningsministeren også kom med sidst, og siger, at det bliver for dyrt, eller det bliver dyrere – og det er også lidt uklart, hvad det er – men at man skal satsse på stipendier. Jeg tror da nok, at det var da noget, man så kunne snakke om. Men hvorfor skal der gå så lang tid, inden man kan finde ud af, hvordan vi skal komme videre med denne sag?

Fru Connie Hedegaard løfter sløret lidt mere. Det siger måske noget om uenigheden, for venstres ordfører kom så med en lidt anden indstilling, end fru Connie Hedegaards løftning af sløret viste.

Jeg synes godt, at undervisningsministeren i dag kunne løfte sløret lidt mere. Vi ved alle sammen, at alle studerende i hele Danmark venter meget spændt, og det er jo rigtigt, som undervisningsministeren var inde på, at de studerende ikke tør tage lån, fordi sporene skræmmer, og de skræmmer sådan, fordi man ser, at nogle af de studerende, som er gået ned med flaget på grund af, at gældsbyrden har været så stor for dem, faktisk aldrig nogen sinde er kommet i gang.

Jeg appellerer meget til undervisningsministeren om at løfte sløret lidt mere for, hvad det er, man vil. Men jeg er også meget spændt på, hvad de radikale vil, for hvis de radikale nu vil være med på noget af det, socialdemokratiet foreslår, så kunne vi måske komme i gang, så vi kunne få lavet noget for de uddannelsessøgende. Det haster.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Jeg har blot to spørgsmål til fru Alice Faber. For det første: hvor mange penge mener fru Alice Faber der skal bruges til en uddannelsesstøttereform? Og for det andet: hvor vil fru Alice Faber helt konkret skaffe pengene? Det kunne det faktisk være rart at få nogle gode ideer til, for det er det, der er undervisningsministerens problem og dermed regeringspartierne problem.

Vi er ikke uenige om, hvad vi gerne vil gøre for de studerende, vi har bare et økonomisk problem. Men måske vi kunne få nogle ideer fra SF?

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Vi synes, at socialdemokratiet er lidt for langt nede i deres forslag. Vi kunne godt tænke os, at der var noget mere til de studerende, måske 10.000 kr. eller 20.000 kr. Og så er vi enige med fru Connie Hedegaard i, at egenindtægtsgrænsen skal hæves. Det havde vi også med i vores tidligere forslag.

Der er mulighed for at tage nogle penge i forbindelse med, at man lavede aktieselskabsbeskatningen om – fru Connie Hedegaard griner – men der er faktisk nogle områder, hvor vi synes, det ville være utrolig vigtigt at hente nogle penge, fordi der er nogle penge dér, som man godt kunne bruge til noget mere konstruktivt for samfundet.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det er naturligvis ikke pænt af mig at grine ad det, men det er jo den aktieselskabsbeskatning, der skal finansiere alle SFs forslag herinde. Det kunne være spændende, hvis man ind imellem havde nogle forslag, der også var lidt realitet i, og som man måske kunne give videre til regeringen. Det ville da være en udmærket idé for et parti, der efterhånden vokser sig større og større. Så må man vel også have en vis forpligtelse til ikke kun at råbe på aktieselskabsbeskatning, hver gang man kommer med et udgiftskrævende forslag.

Ole Vig Jensen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Estrup, ikke kan være til stede, og da der i øvrigt er tale om en genfremsættelse, skal jeg i det store og